

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **D. H.**, v řízení zastoupené Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Brno, Dvořákova 13, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7.2.2011 č.j. KUOK/8715/2011 a č.j. KUOK/7703/2011, ve věcech stavebního povolení a povolení změny stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 7.2.2011 č.j. KUOK/8715/2011 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žaloba o přezkum rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 7.2.2011 č.j. KUOK/7703/2011 se **zamítá**.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 12.890,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavla Černého, advokáta se sídlem Brno, Dvořákova 13.

IV. Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 124,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Vymezení věci

Žalobkyně se podanými žalobami domáhá přezkumu:

- a) rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2011 č.j. KUOK/8715/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5.11.2008 č.j. 2008/7919/SÚ/Sk, jímž byla k žádosti stavebníka Meopta - optika, s.r.o., povolena stavba „*Přístavba výrobní haly ke stávající hale M1C, v areálu Meopty - optiky, s.r.o.*“, přičemž odvolání bylo zamítnuto pro závěr žalovaného, že žalobkyně nebyla ani neměla být účastnicí řízení, a
- b) rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2011 č.j. KUOK/7703/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti výroku II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29.6.2010 č.j. MMP/026446/2010/Sk, jímž byla povolena změna shora uvedené stavby před jejím dokončením.

Žaloby proti uvedeným rozhodnutím byly žalobkyní podány samostatně, proto byly tyto věci vedeny dříve samostatně i zdejším soudem. Krajský soud však usnesením ze dne 8.11.2012 č.j. 22 A 59/2011-47 spojil obě žaloby ke společnému projednání a rozhodnutí.

Žalobkyně v žalobách namítá:

- 1) v obou shora uvedených řízeních byla opomenuta jako účastnice řízení, neboť pozemek parc. č. 2580/3 v k.ú. Přerov, jehož je spoluvlastnicí, se nachází ve vzdálenosti nejvýše 50 m od hranice pozemků, na nichž se má nacházet předmětná stavba. Stavbu tvoří nová výrobní hala s provozem výroby plastů s technickým zázemím, úpravy stávající haly M1C, výstavba nových komunikací, zpevněných ploch a dalších souvisejících staveb. Součástí stavby jsou nové objekty vzduchotechniky a další zdroje především hlukové zátěže okolních nemovitostí. Již v době vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl projednáván nový územní plán (jakkoli byl definitivně schválen až později), podle něhož je pozemek ve spoluvlastnictví žalobkyně určen pro bydlení. Žalobkyně nabyla pozemek do svého spoluvlastnictví již s tímto vědomím.

Z ust. § 109 odst. 1 písm. e) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „stav. zák.“) je zcela zřejmé, že podmínkou účastenství (spolu)vlastníka sousední nemovitosti je možnost přímého dotčení jeho práv navrhovanou stavbou počítaje v to i vlivy a účinky stavby na okolí. K tomuto žalobnímu bodu žalobkyně odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu¹⁾ ze dne 22.3.2000 sp. zn. Pl. ÚS 19/99, ze dne 7.4.2005 sp. zn. III. ÚS 609/04, ze dne 10.11.2004 sp. zn. I. ÚS 547/02, ze dne 25.9.1997 sp. zn. IV. ÚS 114/96, ze dne 29.3.2001 sp. zn. III. ÚS 138/2000 a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu²⁾ ze dne 12.9.2008 č.j. 2 As 49/2007-191, ze dne 19.6.2009 č.j. 5 As 67/2008-111, ze dne 18.2.2010 č.j. 5 As 36/2009-123, ze dne 30.4.2008 č.j. 1 As 16/2008-48, ze dne 14.2.2008 č.j. 7 As 13/2007-56, jakož i na názory odborné literatury³⁾. Dotčení svých práv žalobkyně spatřuje výlučně ve zvýšení hlukové zátěže prováděním a provozem stavby;

- 2) nezákonnost obou rozhodnutí správního orgánu I. stupně, se kterou se žalovaný v napadených rozhodnutích nikterak nevypořádal;
- 3) že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala včas. K tomuto žalobnímu bodu argumentuje rozhodnutími Ústavního soudu¹⁾ ze dne 27.9.2006 sp. zn. Pl. ÚS 51/06, ze dne 21.2.2007 sp. zn. I. ÚS 521/06, ze dne 9.12.2004 sp. zn. II. ÚS 228/04, ze dne 28.11.2003 sp. zn. II. ÚS 254/01, ze dne 27.4.2010 sp. zn. III. ÚS 549/09 a rozhodnutími Nejvyššího správního soudu²⁾ ze dne 17.2.2009 č.j. 2 As 25/2007-118, ze dne 12.10.2004 č.j. 5 Afs 16/2003-56, ze dne 28.2.2007 č.j. 4 As 75/2006-52, ze dne 23.3.2005 č.j. 6 A 25/2002-42, rozhodnutím Evropského soudního dvora⁴⁾ ve věci C-50/2000, rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 17.5.2001 č.j. 8 Ca 149/2008-152⁵⁾, jakož i usnesením zdejšího soudu ze dne 3.2.2011 č.j. 22 A 9/2011-24⁵⁾. Má za to, že by bylo přinejmenším vhodné, aby se zdejší soud ve svém rozsudku k této otázce jednoznačně vyjádřil.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žalob. Ve svých vyjádřeních se vyjadřuje toliko k žalobnímu bodu 1), k němuž uvádí:

- a) vliv a účinky projednávané stavby na okolí je povinen stavební úřad zkoumat a posuzovat v řízení územním, kdy se konkrétní stavba umísťuje. Ve stavebním řízení již stavební úřad vliv a účinky stavby na okolí neposuzuje, ale posuzuje toliko vliv provádění stavby na okolí, kdy podle tohoto kritéria stanoví okruh účastníků řízení v souladu s § 109 stav. zák. Námitky mohou účastníci proto uplatnit jen proti projektové dokumentaci, způsobu provádění stavby a užívání stavby (§ 114 stav. zák.). Pozemek ve spoluvlastnictví žalobkyně s předmětnou stavbou přímo nesousedí, když stavba je umístěna až za stávající halou M1C. Pozemek ve spoluvlastnictví žalobkyně sousedí přímo s pozemkem parc. č. 2580/5 (vlastník Město Přerov), na tento navazuje stávající příjezdová komunikace do areálu stavebníka, hala M1C a až za ní je stavba „*Přístavba výrobní haly ke stávající hale M1C, v areálu Meopty - optiky, s.r.o.*“. V době vydání

¹⁾ veškerá rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na internetové adrese nalus.usoud.cz

²⁾ veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na internetové adrese www.nssoud.cz

³⁾ Malý, S.: Nový stavební zákon s komentářem, ASPI Praha 2007, str. 113

⁴⁾ dostupné na internetové adrese curia.europa.eu

⁵⁾ zdejšímu soudu známo z jeho předchozí rozhodovací činnosti

rozhodnutí správního orgánu I. stupně i v době vydání napadeného rozhodnutí byl pozemek ve spoluvlastnictví žalobkyně územním plánem určen jako plocha pro areály průmyslové výroby, sklady a provozní areály, tzn. území výroby a služeb neslučitelných s bydlením. Žalovaný má proto za to, že neexistuje ani možnost dotčení práv žalobkyně předmětnou stavbou;

- β) změnou předmětné stavby dojde ke snížení účinků stavby na okolí, neboť dojde ke zmenšení objemu nově přistavované haly i ke snížení výroby. Původní záměr představoval výrobu na osmi vytlačovacích lisech a 70 lisech vstřikovacích. Změna stavby spočívá v upuštění od záměru výroby na všech vstřikovacích lisech. Dochází tak k redukci a vypuštění této výrobní operace. Pokud změna stavby spočívá i ve vybudování 4. NP administrativní přístavby haly M1C pro účely kanceláří, ani touto změnou k zásahu do práv žalobkyně nedochází.

V řízení uplatnil práva osoby zúčastněné na řízení stavebník. Ve svém vyjádření uvedl, že má k dispozici kupní smlouvu, kterou žalobkyně nabyla předmětný pozemek. Již v době, kdy ho nabývala, měl stavebník zájem rozšířit svůj areál tímto směrem, ovšem nemohl nabýt pozemek od pozemkového fondu. Žalobkyně nabyla předmětný pozemek v březnu 2008, kdy stavba haly M1C byla již povolena. Následně s ní stavebník jednal o prodeji, ale k dohodě nedošlo, neboť žalobkyně požadovala násobně vyšší cenu, než za jakou pozemek nabyla. Celé její jednání považuje stavebník za účelové a zdůrazňuje, že právě v době, kdy s žalobkyní jednal o prodeji pozemku, probíhalo stavební řízení, které nyní žalobkyně ve věci původní sp. zn. 22 A 59/2011 napadá. V současné době jedná žalobkyně s realitní kanceláří, která již zahájila nějaké přípravné práce pro výstavbu rodinných domů, ovšem byly konstatovány problémy s hlukem. Areál stavebníka se v místě nachází již od roku 1934, hluk v místě je, ovšem pochází z jiných staveb a strojů, než které jsou předmětem napadených rozhodnutí. Případným vyhověním žalobě by se stavebník cítil poškozen, když je hrdý na projekt, který byl v předmětné stavbě realizován a který přinesl 1500 nových pracovních míst v regionu.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].

B. Skutková zjištění

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že v obou případech žalovaný zamítl odvolání žalobkyně z důvodu, že podle závěrů žalovaného žalobkyně nebyla ani neměla být účastnicí řízení. Otázkami včasnosti odvolání či zákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalovaný v napadených rozhodnutích nezabývá.

K otázce účastenství žalobkyně v obou řízeních žalovaný v napadených rozhodnutích argumentuje obdobně jako ve vyjádřeních k žalobám, přičemž k otázce účastenství v řízení o změně stavby před jejím dokončením navíc dovozuje, že žalobkyni účastenství v tomto řízení nepřísluší i proto, že nebyla účastnicí původního stavebního řízení.

Původně povolovaná stavba „*Přístavba výrobní haly ke stávající hale M1C, v areálu Meopty - optiky, s.r.o.*“ spočívala zejm. ve výstavbě nové výrobní haly 2 ke stávající hale M1C a provozu lisovny plastů – výrobě PVC hadiček na 8 vytlačovacích a 70 vstřikovacích lisech – s technickým a skladovacím zázemím. Zahrnovala i úpravu stávající haly M1C, ovšem bez půdorysných či výškových změn. Podle průvodní zprávy dojde v rámci výstavby též k reorganizaci dopravní obslužnosti pro celý areál stavebníka. Ten byl dosud napojen z ul. K., nově bude napojen z východní strany z komunikace vybudované nově Městem Přerov. Dojde tak k přesunu dopravy z ul. K. do oblasti bez zástavby. Vybudování nových komunikací v areálu stavebníka je součástí povolované stavby (což ostatně plyne i z obsahu stavebního povolení).

Pozemek ve spoluvlastnictví žalobkyně je v nejbližším místě vzdálen cca. 175 m od uvažované haly 2, cca. 125 m od haly M1C a cca. 80 m od nové příjezdové komunikace. Mezi pozemkem žalobkyně a novou příjezdovou komunikací se nachází volný nezastavěný prostor.

Změna stavby před jejím dokončením spočívá ve změně původního záměru tak, že výroba bude realizována toliko na 8 vytlačovacích lisech s tím, že nebudou realizovány prostory pro 70 lisů vstřikovacích (dochází k redukci a vypuštění této výrobní operace). V prostoru, kde byla původně navržena hala, budou umístěny komunikace a zpevněné plochy. Součástí změny stavby před dokončením je též vybudování 4. NP administrativní přístavby haly M1C pro kancelářské účely.

C.

K otázkám zákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně

Krajský soud zdůrazňuje, že obě odvolání žalobkyně byla zamítnuta z důvodu, že žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla ani neměla být účastnicí řízení. V takovém případě řešil logicky toliko otázku účastenství žalobkyně v předmětných správních řízeních. Dospěl-li k závěru, že žalobkyně účastnicí řízení nebyla ani být neměla, nebylo již jeho úkolem přezkoumávat v odvolacím řízení věcnou správnost prvostupňových rozhodnutí, takový postup by totiž nemohl vést k jinému rozhodnutí o žalobkyniných odvoláních. Ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, totiž odvolacímu správnímu orgánu nedává jinou možnost, jak o nepřipustném odvolání rozhodnout.

Za této situace – kdy žalovaný zamítl obě odvolání proto, že žalobkyně nebyla ani neměla být účastnicí řízení – žalovaný nepochybil, zabýval-li se v napadených rozhodnutích jen otázkami účastenství žalobkyně v řízení, nikoli již věcnou správností rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Věcné posouzení žalobkyniných námitek proti původně povolované stavbě či její změně pak nebylo důvodem zamítnutí žalobkynina odvolání, a proto se těmito námitkami [žalobním bodem 2)] nemohl zabývat ani krajský soud, neboť předmětem soudního přezkumu mohou být jen důvody, na nichž jsou napadená rozhodnutí vystavěna.

D.**K otázce včasnosti odvolání
podaného žalobkyní proti původnímu rozhodnutí o povolení stavby**

Z obsahu správních spisů se podává, že stavební povolení bylo posledním z účastníků stavebního řízení, které do okruhu účastníků pojal správní orgán I. stupně, doručeno 20.11.2008. Žalobkyně podala předmětné odvolání dne 22.11.2010, t.j. po více než dvou letech. S ohledem na tento časový odstup žádá soud, aby se vyjádřil k otázce včasnosti podaného odvolání.

Krajský soud se touto otázkou nemůže zabývat a jakkoli se k ní vyjadřovat, neboť důvodem napadeného rozhodnutí žalovaného bylo jen posouzení účastenství žalobkyně v řízení; včasností podaného odvolání se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval a vyhodnocení této otázky tak není důvodem napadeného rozhodnutí. Krajský soud opakuje, že předmětem soudního přezkumu mohou být jen důvody, na nichž je napadené rozhodnutí vystavěno.

V dalším řízení samozřejmě bude na žalovaném, aby se otázkou včasnosti podaného odvolání zabýval. Krajský soud však nemůže předjímat jeho (dosud neprovedenou) úvahu, zda odvolání žalobkyně vyhodnotí jako včasné (takový případný závěr zřejmě žalobkyně z povahy věci napadat nebude) nebo jako opožděné (v takovém případě má žalobkyně možnost obrátit se znovu na soud s žalobou o přezkum rozhodnutí, jehož důvodem bude posouzení otázky včasnosti podaného odvolání).

E.**Účastenství v řízení – relevantní právní úprava**

Dle § 109 odst. 1 písm. e) stav. zák. účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.

Dle § 118 odst. 2 stav. zák. žádost o změnu stavby před dokončením stavební úřad projedná s účastníky řízení a dotčenými orgány v rozsahu, v jakém se změna dotýká práv účastníků stavebního, případně územního řízení, jakož i zájmů chráněných zvláštními právními předpisy, a rozhodne o ní. Na řízení a povolení se vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním, případně územním řízení. Změnu stavby lze projednat a povolit též ve zkráceném stavebním, případně územním řízení.

Dle § 118 odst. 3 stav. zák. změnu stavby, která se nedotýká práv účastníků stavebního řízení, stavební úřad, popřípadě autorizovaný inspektor, bylo-li ve věci vedeno zkrácené stavební řízení, schválí při kontrolní prohlídce zápisem do stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě; podle okolností vyznačí změnu též v ověřené projektové dokumentaci. Může tak učinit, jen pokud se změna nedotýká podmínek územního rozhodnutí, veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy nebo když příslušný dotčený orgán písemně anebo prohlášením do protokolu se změnou souhlasí.

F.
Posouzení účastenství žalobkyně
v původním stavebním řízení

Z uvedeného vyplývá, že součástí původně povolované stavby byla nejen samotná hala 2 jako zdroj hluku zastíněný stávající halou M1C, ale též vybudování přístupových komunikací do areálu stavebníka tak, aby veškerá doprava do a ze stavebníkovy areálu byla soustředěna na komunikaci vzdálenou cca. 80 m od pozemku ve spoluvlastnictví žalobkyně oproti dosavadnímu stavu, kdy areál stavebníka byl dopravně napojen z opačné strany (ul. K.).

Za této situace nelze zcela vyloučit přímý dopad stavby na vlastnická práva žalobkyně, neboť její pozemek bude dotčen hlukem nejen z výstavby haly 2 a z výroby v ní, ale též imisemi včetně hluku z veškeré dopravy z a do areálu stavebníka. Pozemek žalobkyně se od komunikace, na kterou má být soustředěna veškerá doprava z a do areálu stavebníka nachází cca. 80 m, přičemž se jedná o nezastavěné území, ve kterém se ani nenacházejí překážky bránící šíření hluku. Tento aspekt nebyl žalovaným v napadeném rozhodnutí vůbec zohledněn.

Na uvedeném ničem nemění ani určení pozemku k průmyslovému využití dle (původního) územního plánu či k využití pro bydlení (dle územního plánu schváleného po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně), neboť předmětná stavba představuje z pohledu hlukové zátěže možnost zásahu do vlastnického práva práv žalobkyně jak v případě využití pozemku pro dosavadní (zřejmě zemědělský) účel, tak pro průmyslové či skladovací objekty, a stejně tak i pro objekty bydlení.

Krajský soud proto uzavírá, že žalobkyně může být dotčena na svém vlastnickém právu jak samotnou výstavbou původně povolované stavby (uvedená komunikace má sloužit též k přístupu stavebních strojů a techniky k povolované stavbě), tak i provozem stavby (zejm. její části představující přístup do areálu stavebníka z nově vybudované městské komunikace). Závěr žalovaného o tom, že přímé dotčení vlastnických práv žalobkyně je u původně povolované stavby zcela vyloučen, je tedy nesprávný.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalovaného č.j. KUOK/8715/2011 jako nezákonné (§ 78 odst. 3 s.ř.s.) a tuto věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Bude proto na žalovaném – shledá-li odvolání žalobkyně včasným (k tomu viz shora v části D.) – aby se žalobkyniným odvoláním zabýval věcně, zejm. aby posoudil, zda je tu nejen možnost přímého dotčení žalobkynina vlastnického práva, ale zda k takovému dotčení vlivem stavby skutečně dojde, příp. v jakém rozsahu.

G.
Posouzení účastenství žalobkyně
v řízení o změně stavby před jejím dokončením

Krajský soud konstatuje, že ve vztahu ke svému účastenství v řízení o změně stavby před jejím dokončením žalobkyně (krom obsáhlé citace judikatury) co do přímého dotčení svého vlastnického práva argumentuje z vlivů stavby na okolí

toliko na str. 4 - 5 žaloby (vedené původně pod sp. zn. 22 A 60/2011) hlukovými imisemi změněné stavby na okolí.

Krajský soud – vázán žalobními body – proto posuzoval účastenství žalobkyně (dotčení jejího vlastnického práva) toliko z pohledu hlukových imisí způsobených změnou stavby.

Soud zdůrazňuje, že účastníkem řízení o změně stavby před jejím dokončením není automaticky ten, kdo byl (měl být) účastníkem původního řízení stavebního.

Z ust. § 118 odst. 2, 3 stav. zák. (citováno shora v části E.) jednoznačně vyplývá, že změna stavby se projednává jen v tom rozsahu, v jakém se právě tato změna dotýká práv těch, kdo byli účastníky územního či stavebního řízení. Zákon dokonce stanoví, že změna se s účastníky neprojednává, pokud se práv těch, kdo byli účastníky stavebního řízení, nedotýká (srov. § 118 odst. 3 větu první stav. zák.).

Z uvedeného je evidentní, že v řízení o změně stavby před jejím dokončením stavební úřad určí znovu samostatně okruh účastníků řízení, kdy účastníkem řízení o změně stavby je jen ten, jehož práv se právě projednává změna dotýká.

Krom situace, kdy okruh účastníků řízení o změně stavby před jejím dokončením bude totožný s okruhem účastníků původního stavebního řízení, tak může dojít k situaci, kdy okruh účastníků bude s ohledem na dotčení práv účastníků řízení změnou stavby užší než okruh účastníků původního stavebního řízení (takovou situaci evidentně předvídá § 118 odst. 2 stav. zák.), ale naopak i k situaci, kdy okruh účastníků řízení o změně stavby před jejím dokončením bude širší než okruh účastníků původního stavebního řízení (tak tomu bude v případě, kdy právě změna stavby způsobí možnost přímého dotčení do vlastnických práv jiných osob, než těch, jejichž vlastnická práva mohla být dotčena původně povolenou stavbou – vyloučení účastenství takových osob v řízení o změně stavby by totiž zcela evidentně představovalo zkrácení těchto osob na jejich právech a mohlo by vést i k účelovému zneužívání řízení o povolení změny stavby).

Uvedený závěr není v rozporu ani s žalobkyní odkazovanou judikaturou, když tato judikatura zdůrazňuje právě individuální posouzení každého případu a individuální určení okruhu účastníků řízení pro každý konkrétní případ (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 7.4.2005 sp. zn. III. ÚS 609/04¹⁾ či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.9.2008 č.j. 2 Afs 49/2007-191²⁾).

V posuzované věci tak pro posouzení účastenství žalobkyně v řízení o změně stavby před jejím dokončením stojí proti sobě na straně jedné stavba, jak byla povolena původním stavebním povolením („stavba před změnou“), a na straně druhé stavba v definitivní podobě, tzn. po změně, která se žádostí o povolení změny stavby navrhuje.

Původně („před změnou“) byla povolena stavba haly s výrobou na 8 vytlačovacích a 70 vstříkovacích lisech, jakož i zbudování komunikací pro veškerou dopravu do a z celého areálu stavebníka, včetně dopravní obsluhy

nově budované haly. Předmětem stavby nebyla nástavba kancelářských prostor (4. NP haly M1C).

Po změně má stavbu představovat:

- hala s výrobou toliko na 8 vytlačovacích lisech – zde se jedná o zmenšení účinků imisí hluku z výstavby i z provozu této stavby na okolí, když
 - ke stavbě části haly pro 70 vstřikovacích lisů (od níž bylo upuštěno) nebudou v průběhu výstavby jezdit stavební stroje ani jiná vozidla (dovážející např. materiál),
 - část haly pro 70 vstřikovacích lisů nebude zatěžovat okolí hlukovými imisemi, když potenciální zdroj hluku nebude vůbec realizován;
- zbudování komunikací pro veškerou dopravu do a z celého areálu stavebníka – v této části je stavba po navrhované změně ve srovnání se „stavbou před změnou“ z hlediska hlukové zátěže neutrální, hluková zátěž „stavby před změnou“ a stavby po navrhované změně je stejná;
- zbudování nástavby kancelářských prostor, kde je zcela evidentní, že hluk vycházející z jednoho podlaží kancelářských prostor bude neúměrně nižší než hluk vycházející z provozu 70 vstřikovacích lisů – ani zde změnou stavby evidentně nemůže dojít k vyšší hlukové zátěži okolí, než jakou by představovala „stavba před změnou“.

Krajský soud proto dospěl k závěru, že samotná změna stavby není nikterak způsobilá přivodit žalobkyni přímé dotčení na jejím vlastnickém právu. Obstojí proto závěr žalovaného, že žalobkyně nebyla (a neměla být) podle § 118 odst. 2 ve spojení s § 109 odst. 1 písm. e) stav. zák. účastnicí řízení o změně stavby před jejím dokončením.

Krajský soud z uvedených důvodů žalobu o přezkum rozhodnutí žalovaného č.j. KUOK/7703/2011 podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

H.

K vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Stavebník v řízení argumentoval skutečnostmi, které nebyly předmětem řízení, která předcházela vydání napadených rozhodnutí, proto se soud stavebníkovou argumentací dále nezabýval.

I.

K chladicímu zařízení „DAIKIN“

Žalobkyně v žalobách (byť v argumentaci k nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně) argumentuje existencí chladicího zařízení „DAIKIN“, které mělo být uvedeno do provozu v r. 2008 a které je podle žalobkyně (i podle vyjádření žalovaného) hlavním zdrojem hluku zatěžujícího pozemek v žalobkynině spoluvlastnictví. Soud z procesní opatrnosti – aby vyloučil případné námitky žalobkyně o nevyčerpání všech žalobních bodů – konstatuje, že toto chladicí zařízení nebylo předmětem ani původního řízení o povolení stavby, ani řízení o změně stavby před jejím dokončením. Jeho existence je tak pohledu přezkumu napadených rozhodnutí, jejichž důvodem bylo toliko posouzení otázky účastenství žalobkyně v řízení, tzn. dotčení vlastnických práv žalobkyně buď stavbou, jak byla původně povolena, či změnou této stavby, zcela irelevantní.

J.**Náklady účastníků řízení - obecně**

Žaloby směřovaly proti dvěma rozhodnutím s odlišným předmětem řízení. Jakkoli krajský soud žaloby spojil ke společnému projednání a rozhodnutí, nejedná se o žaloby, které by musely být projednávány společně ze zákona, a proto krajský soud rozhodl – za situace, kdy žalobkyně byla ve vztahu k jednomu z napadených rozhodnutí procesně úspěšná a ve vztahu k druhému nikoli – o náhradě nákladů řízení ve vztahu ke každé z projednávaných žalob samostatně.

Rozhodoval podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., podle které má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

K.**Náklady účastníků****v řízení o přezkum rozhodnutí žalovaného č.j. KUOK/8715/2011**

V řízení o přezkum tohoto rozhodnutí byla plně procesně úspěšná žalobkyně. Její náklady připadající na toto řízení představují:

náklady vynaložené do spojení věcí ke společnému projednání

a) zaplacený soudní poplatek	2.000,- Kč
b) odměna advokáta za zastupování žalobkyně ve výši 2.100,- Kč bez DPH/úkon [§ 7, § 9 odst. 1 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb.], při poskytnutí těchto úkonů právní služby: 1) příprava a převzetí věci 2) sepsání žaloby 3) sepsání repliky k vyjádření žalovaného	6.300,- Kč
c) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH/úkon, při úkonech právní služby uvedených pod písm. b) (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.)	900,- Kč
d) DPH 20% z částek uvedených pod písm. b) a c)	1.440,- Kč
Úhrnem	10.640,- Kč

náklady vynaložené po spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí

e) odměna advokáta za zastupování žalobkyně ve výši 3.150,- Kč bez DPH/úkon [§ 7, § 9 odst. 1 písm. f), § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.], při poskytnutí jediného úkonu právní služby – účast u jednání	3.150,- Kč
f) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH/úkon, při úkonu právní služby uvedeném pod písm. e) (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.)	300,- Kč
g) cestovné advokáta k jednání soudu a zpět, při užití vlaku	300,- Kč
h) DPH 20% z částek uvedených pod písm. e) – g)	750,- Kč

<i>Mezisoučet</i>	4.500,- Kč	
<i>z čehož na přezkum tohoto rozhodnutí připadá ½</i>		2.250,- Kč
<i>Celkem</i>		12.890,- Kč

L.**Náklady účastníků****v řízení o přezkum rozhodnutí žalovaného č.j. KUOK/7703/2011**

V řízení o přezkum tohoto rozhodnutí byl plně procesně úspěšný žalovaný. Jeho náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost představuje cestovné k jednání soudu a zpět ve výši 248,- Kč, z čehož na přezkum tohoto rozhodnutí připadá ½, t.j. 124,- Kč.

M.**Náklady řízení****osoby zúčastněné na řízení**

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s.ř.s. za situace, kdy tato osoba se náhrady nákladů řízení vzdala.

N.**Lhůta k plnění**

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud účastníkům povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 27. listopadu 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu